

fenderen udelukkes fra at se, om Postbetjenten lægger Pengene i Convoluten. Det er efter min Mening en stor Mangel ved Postvæsenet, at Contoirerne paa mange Steder ere indrettede saaledes, at Afsenderen ikke kan controlere, om det, han leverer fra sig, kommer i Convoluten, at man lader ham staae og kiger ud til ham gennem et Hul, idet Postbetjenten paa den Maade unddrager sig Controllen, og Postvæsenet fries for sin Ansvarlighed. Jeg mener, at det burde udtrykkes i Bestemmelsen om Erstatningspligten, at der til Erstatningspligt for Postvæsenet ikke fordres Andet end en Kvittering fra Postmesteren. Dette burde binde Postvæsenet, og man skulde hverken kræve Convolutering eller nogen anden Formalitet ved Afsendelsen. — Den ærede Rigsdagmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage) oplyste blandt andre Spørgsmaal det, om Postfrimærker vare Repræsentativer eller Penge. Jeg troer nu, at danske Postmærker ere Repræsentativer paa samme Maade t. Ex. som Stempelmærker. Jeg har mange Gange forsendt baade Stempelmærker og Postmærker i løse Breve som Betaling, og jeg anseer mig berettiget dertil, thi man kan ikke sige, at enten Postmærker eller Stempelmærker ere tvungne Betalingsmidler, og naar der her i Postloven tales om Penge og Repræsentativer, saa forstaaes derved upaatvilelig saadanne Mønter eller Repræsentativer, der ere tvungne Betalingsmidler, men dette ere Postmærker eller Stempelmærker ikke. Det er en Bedtægt mellem Forretningsmænd at modtage saadanne Mærker i Betaling for at undgaae den vidtløftige Formalitet, som man ellers maatte underkaste sig. Der er dernæst Rente-coupons. Det er en Praxis i Postvæsenet, at naar man indleverer Pengebreve til Forsendelse, kan man lade en Deel af Beløbet gaae i Coupons; Postvæsenet modtager disse Coupons som Penge, og for hver Rigsdaler, hvor paa en Coupons lyder, faaer man Kvittering af Postvæsenet for en Rigsdaler. Saaledes er det idetmindste paa de sjællandske Postcontoirer, og jeg anseer det for en heldig Forretningsgang; det vilde være uheldigt, om den blev anderledes, idet nemlig Coupons ere et Betalingsmiddel, som, naar det kommer paa

det kjøbenhavnske Marked, ikke skydes tilbage i nogen offentlig Omsætning. — Der er endnu en Bestemmelse, med Hensyn til Postvæsenets Erstatningspligt, som er bleven lempeligere i dette Forslag, end den var efter Postloven af 1851. Det er med Hensyn til Præscriptions-tiden. Efter § 18 præscriberes min Tiltale imod Postvæsenet for alle Slags Forsendelser med 3 Maanedes, men efter Postloven af 1851 præscriberes Tiltalen for udenrigske Forsendelser først med 6 Maanedes. Det forekommer mig, at der vilde være al Grund til at opretholde den ældre Bestemmelse, naar man seer hen til den hyppige Communication og Udverling af Pengesendelser, der nu er mellem Danmark og de forskjellige Dele af Amerika, thi der vil virkelig i en Tid af 3 Maanedes være for lidt. Derfor man vil sende Penge til Sydamerika, enten til Vestkysten eller til Ny-Granada, kan man ikke have Brev frem og tilbage i kortere Tid end 3 Maanedes, og ofte bliver et saadant Brev forsinket eller forkommer, saa at en Præscriptionsfrist af 6 Maanedes efter min Mening snarere vil være for kort, end for lang. Jeg seer heller ikke, at det kan skade Postvæsenet noget i denne Henseende at beholde den ældre Regel. — I Postloven af 1851 staaer udtrykkelig, at for løse Breve gives ingen Erstatning ved deres Forsvinden, medens de ere under Postvæsenets Varetægt. Denne Lov opstiller altsaa principmæssig den Regel, at Postvæsenet intet Ansvar har for løse Breve. Derfor Postvæsenet vil haandheve den Regel, som her er udtalt, at man ikke maa sende løse Breve med Leilighed uden Bederlag, saa forekommer det mig, at Postvæsenet ogsaa bør have Ansvar for de løse Breve, der forkomme. Naturligtvis vil dette Ansvar som oftest være illusorisk, fordi Afsenderen ikke og endnu mindre Modtageren vil kunne godtgjøre, at et saadant Brev er kommet under Postvæsenets Varetægt, men det vil dog ikke altid være uden Betydning. Det har været Tilfældet her paa Kjøbenhavns Postcontoir, at der har været antaget Postbetjente, som have ranet og røvet Breve i Hundredevis. Jeg har³ saaledes været i det Tilfælde, at Brevene, som jeg skulde have, ere i